

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

267. An, dum literæ provisionis sunt reformandæ, sufficiat consensus formalis legitimus jam præstitus, an requiratur novus; & è contra dum consensus hic præstitus fuit nullus, post expeditionem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

licetiam gestus contra stylum, ut Cravett. *conf.* 201. n. 19. & 20. Gig. *respons.* 22. n. 8. Alciat. *conf.* 220. in *fine*. apud Paris. n. 49. Regula autem requirit consensum præsenti expresse, & sic præstandum esse, est de stylo receptum, & sequitur, hunc stylum servandum esse tanquam legem. Paris. n. 47. Hinc jam quoad expeditionem literarum & abdicationem juris à resignante, non esse validum consensum, qui colligitur ex porrectione supplicationis, ait Paris. *cit.* q. 8. n. 28. Neque sufficiens est consensus, qui appellatur parvus, seu præstitus parvæ datæ; cum hic remaneat penes partes. Paris. n. 29. Porro licet, dum constaret, consensum illum sic nulliter fuisse præstitum, in revalidatione requiritur novus consensus. Paris. *num.* 54. de quo plura q. seq. dum tamen aliud non constat, præsumitur in expeditione literarum intervenisse consensus bonus. Paris. n. 55. citans Caputaq. *decis.* 313. p. 1. in principio. semper enim capitur præsumptio pro validitate actus, juxta notat. in l. quoties. ff. de verb. signif. & l. quoties. ff. de reg. juris, ita ut hæc præsumptio, quod actus valeat, præferatur aliis præsumptionibus, ut Decius in l. postquam liti. n. 23. c. de pactis. Paris. n. 56. & 57. Et certe præsumitur pro Notariis Camerae & aliis Officialibus, dum hi non receperunt consensum nisi bonum, & non permisissent fieri expeditionem literarum. Paris. *num.* 59. Idque multo magis, si literæ jam à multo tempore erant expeditæ: consensus siquidem requisitus ad validitatem actus ex spatio longi temporis præsumitur intervenisse. Paris. n. 60. citans Mascard. de prob. conclus. 417. & plurimos alios; tempus autem longum, ut præsumatur consensus, est 10. annorum. Paris. *num.* 62. citans Mascard. ubi antea. Lamb. de jurep. l. 1. q. 9. p. 1. *num.* 107. &c.

Questio 267. An, dum litera provisionis sunt reformanda, sufficiat consensus formalis legitimus jam præstitus, an requiratur novus, & contra dum consensus hic præstitus fuit nullus, post expeditionem revalidari queat?

Respondeo ad primum: Si de consensu (intelligit legitime semel præstito) facta fuit expeditio literarum, opus non est novo consensu; sed potest rursus sub eodem consensu fieri nova expeditio super nova gratia. Lott. l. 3. q. 16. n. 57. ita ut, si propter defectum aliquem actus sit nullus, defectus tolli possit per reformationem prioris supplicæ, vel per novam provisionem in vim prioris consensu. Lott. *ibid.* n. 56. Paris. l. 8. q. 8. n. 63. citans Mohed. *decis.* 60. quæ incipit: si eadem parte. *cit.* de renunc. ubi is ait: quod practica est, ut signata supplicatione consensus præstetur in Camera vel Cancellaria; & postea expeditantur Bullæ, in quibus, si aliquis defectus est, tunc fit reformatio ad primam supplicationem, vel nova provisio tollens defectum, pro expeditione sufficit primus consensus &c. Loquitur autem Paris. de consensu simplici & puro (quem n. 66. ait dici illum, quoties fuit præstitus juxta formam supplicationis, & contenta in supplicatione concernunt validitatem resignationis, & tendunt ad corroboracionem voluntatis renunciantis) ed quod consensus simplex & purus, sive si consensus est simpliciter præstitus, præsumitur durare juxta l. eum, qui voluntatem. ff. de prob. & c. majores, de beiprim. & Put. *decis.* 252. n. 7.

P. Laurent, Fori Benef. Tom. III.

l. 3. Paris. n. 64. & 65. secus verò esse, ait Paris. in *fine.* n. 65, si consensus non sit simplex, sed ad certum actum, v. g. si sit sub reservatione regressus. Unde subjungit *num.* 67. & 68. Si duæ supplicationes ejusdem datæ reperiantur, in quarum una reservatur resignanti regressus, in alia verò non; & postea verò resignatarius consensit juxta formam supplicationis sub tali data, referendum hunc consensum juxta *decis.* Rora in *Abulensi parochial.* ad supplicationem, in qua regressus non erat reservatus; quia is, qui habet regressum, debet probare consensum, quem quia non probat concludenter, cum is referri possit ad aliam supplicationem, illi supplicationi standum.

2. Respondeo ad secundum: Dum consensus præstitus in vim dictæ regulæ 45. Cancell. est nullus, quia v. g. præstitus per procuratorem non idoneum, potest revalidari post expeditionem literarum, v. g. quia procurator legitimus, vel ipse Dominus consentit legitime. Eo quod ubi consensus requiritur in aliquo actu, sufficit, quod quomodocumque præstetur; adeoque sive sequatur, sive præcedat, actus est validus, argumento c. una. & c. suggestum. de jurepatr. Paris. *cit.* q. 8. n. 104. & 105. citans pro hoc Sarn. ad reg. de infirmis, q. 26. colum. 2. Put. *decis.* 268. n. 2. l. 3. Caputaq. *decis.* 205. l. 1. Cassad. *decis.* 1. nu. 4. & *decis.* 3. de renunc. & Rot. in *Segobienf. de Villa castri.* 17. Octobris. 1552. teste Caputaq. *decis.* 175. p. 2. Neque his obstat primò c. auditis. de elect. ubi doctores omnes colligunt ex illo textu, consensum nihil operari, quando actus est nullus, maxime, quando hic consensus supervenit tempore non congruo; quia id speciale est in electione, ob rationem ibi tradi solitam à doctoribus. Paris. n. 101. junctio n. 105. in *fine.* Neque ob stare videtur, quod consensus de stylo requiratur ante expeditionem literarum; quoties autem requiritur aliquid per prius & posterius, videtur hoc ipsum datum pro forma, & formam non servatam actus corrui: nam respondet Paris. n. 108. formam illam, quod consensus debeat præcedere expeditionem literarum, respicere ipsos expeditores, non autem partes, quæ illas expediti volunt; unde & regula illa non fit de dandis. citat pro hoc Caputaq. *decis.* 175. n. 4. & 5. Subdit tamen Paris. *cit.* n. 108. si consensus absolute non fuisset præstitus, se credere, consensum supervenientem expeditioni literarum non revalidaturum resignationem; ed quod hic consensus requiratur formalis, & per consequens à principio debet intervenire.

Questio 268. Sub qua die ponatur consensus hic formalis præstitus, & quomodo præstitus probetur?

Respondeo ad primum: Consensum hunc retrahitur ad tempus datæ supplicationis, etiam si sit præstitus longo tempore post. Paris. l. 8. q. 8. n. 111. citans Sarn. *decis.* 20. l. 1. Caputaq. *decis.* 206. l. 1. &c. Unde dicitur, quod data consensu præstiti non attendatur, licet necessarius sit pro expeditione literarum; cum ex tunc, scilicet ex tempore datæ supplicæ dicatur fieri resignatio. Unde dicitur in literis: *hodie in manibus nostris resignavit: & ponitur tempus datæ supplicæ.* Paris. n. 112. ex Crescent. *decis.* 210. in *fine.* l. 1. Quod si quis porrexit supplicam; quæ fuit signata, & dein fecit aliam resignationem, si dein consensit primæ supplicæ signatæ, consensus retrahitur ad diem da-

M 3

tot 14